

Роздум'я

Олександр Афанасьєв-Чужбинський

Мене часто бере думка,
Чи то так здається,
Що, бува, заплаче радість,
А лихо сміється!

І як бачу сльози щастя –
В душі в мене тихо;
А на серці страшно стане,
Як сміється лихо.

Так і бачиш, що сердега,
Не стерпівши муки,
Сам на себе, божевільний,
Ось наложить руки...

Отак і я сміюсь, братця,
А ніхто не знає,
Що на серці молодецьким
Печаль поростає.

Регочуся між челяддю,
Мов і гадки мало,
Що життя моє давно вже
Бур'яном запало...

Згубив, забув свою долю,
Ніч округ чорніє, –
Та й стою на перехресті:
Відкіль вітер віє?..

І то шлях, і то дорога –
Кого спитать в полі?
Хоть не питай! Куди не йди –
Не стрівати долі.

Вдарю ж лихом я об землю –
Враг не розіб'ється!

Вже ж бачили добрі люди,
Як лихо сміється.

Піду ж іще танцюючи -
Лихо вередує!
Нехай бачать люди добрі,
Як воно танцює!